

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Dato: 10. september 2014
Enhed: Sundhedsjura og læ-
gemiddelpolitik
Sagsbeh.: SUMLFI
Sags nr.: 1404818
Dok nr.: 1523667

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har den 19. august 2014 stillet følgende spørgsmål nr. 1042 (Alm. del) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Özlem Sara Cekic (SF).

Spørgsmål nr. 1042:

”Når børn med eksempelvis duchennes muskeldystrofi har brug for et såkaldt vippeleje, fordi det medvirker til, at børnene kan bevare den stående stilling på et tidspunkt, hvor de på grund af den fremadskridende sygdom ikke længe kan gå, er der så tale om et hjælpemiddel, der skal udleveres af kommunerne eller et behandlingsredskab, der skal udleveres af regionerne?”

Svar:

Behandlingsredskaber, er defineret og afgrænset i forhold til tilgrænsende kategorier af redskaber og hjælpemidler ved cirkulære nr. 9079 af 22. februar 2013 om afgrænsning af behandlingsredskaber, hvortil udgiften afholdes af sygehusvæsenet (Afgrænsningscirkulæret).

Udgifter til behandlingsredskaber afholdes af regionen, mens udgifter til hjælpemidler som hovedregel afholdes af andre end regionen, typisk kommunen.

Behandlingsredskaber er redskaber, som patienten forsynes med

- som led i behandlingen på sygehus eller i speciallægepraksis, der efter aftale med sygehusvæsenet varetager opgaver for dette, eller
- som led i eller som en fortsættelse af den iværksatte behandling med det formål enten at tilvejebringe yderligere forbedring af det resultat, som er opnået ved sygehusbehandlingen eller at forhindre forringelse af dette resultat.

Et givet apparatur eller redskab kan imidlertid være at betragte som et behandlingsredskab i en sammenhæng og et hjælpemiddel i en anden sammenhæng.

Om et apparatur eller redskab i det konkrete tilfælde skal betragtes som det ene eller det andet, afhænger af den sammenhæng, som det indgår i – det vil sige, om apparaturet eller redskabet i det konkrete tilfælde opfylder kriterierne for at kunne kategoriseres som et behandlingsredskab henholdsvis et hjælpemiddel.

Jeg har derfor ikke mulighed for én gang for alle at tage stilling til, om fx vippelejer, der som beskrevet i spørgsmålet, udleveres til børn med eksempelvis

Duchennes Muskeldystrofi, i enhver situation vil skulle betragtes som enten et behandlingsredskab eller et hjælpemiddel.

I tilfælde, hvor der opstår tvivl om hvilken myndighed, der er ansvarlig for betaling af et nødvendigt behandlingsredskab eller hjælpemiddel, som skal betales af regionen eller af kommunen, er det vigtigt, at tvivlen ikke kommer borgeren til skade. Den myndighed, der har tættest kontakt til borgeren, skal i givet fald umiddelbart levere det nødvendige behandlingsredskab eller hjælpemiddel til borgeren, hvorefter betalingsspørgsmålet må afklares efterfølgende mellem de involverede myndigheder.

Som jeg også har nævnt i min besvarelse af SUU alm. del – spørgsmål nr. 1010 af 1. september 2014 har jeg en klar forventning om, at kommuner og regioner selv kan afgøre, hvem der har tættest kontakt til borgeren i en given situation, og jeg tager det meget alvorligt, hvis borgere, der har brug for hjælp kommer i klemme i interne diskussioner mellem myndigheder.

Jeg har derfor bedt mit departement om at indkalde Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold, KL og Danske Regioner til en drøftelse af problemstillingerne på området i nærmeste fremtid.

Med venlig hilsen

Nick Hækkerup / Louise Filt